

Sygn. akt VIII K 339/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VIII Wydział Karny w Siemiatyczach w składzie:

Przewodniczący: SSR Elżbieta Smoktunowicz

Protokolant: Marta Kobus

Przy udziale Prokuratora Magdaleny Anny Szepietowskiej

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2016 roku sprawy:

W. M. s. B. i W. z domu M.

Urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 1 listopada 2015 roku w miejscowości Z. w gm. D., w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki O. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości 1,38 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

I. Oskarżonego W. M. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

III. Na podstawie art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy do właściwego wydziału komunikacji z zastrzeżeniem, że do chwili wykonania tego obowiązku okres, na który orzeczono zakaz nie biegnie.

IV. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

VIII K 339/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 1 listopada 2015 roku asp. szt. D. N. około godziny 8:40 z polecenia dyżurnego KPP w S. udał się do wsi Z. gdzie, jak wynikało ze zgłoszenia dyspozytora Straży Pożarnej w S. w rowie znajduje się samochód. A. szt. D. N. po dotarciu na miejsce stwierdził, że ani w pojeździe, ani w jego pobliżu nikogo nie było. Po dokonaniu sprawdzenia w systemie informatycznym ustalono, że znajdujący się w rowie samochód marki O. (...) o nr rej. (...) należy do B. M. zamieszkałego w miejscowości (...). Funkcjonariusz policji D. N. udał się pod ustalony adres i na miejscu zastał W. M., który oświadczył, że jest sam w domu oraz, że dzisiaj samochodem pojechał do sklepu do D., po zrobieniu zakupów

wracając do domu nie dostosował prędkości i na skrzyżowaniu zjechał do rowu i tam samochód przewrócił się na dach, następnie wydostał się z pojazdu i udał się do domu w celu znalezienia kogoś, kto by zajął się sholowaniem samochodu.

Następnie W. M. został przewieziony do KPP w S. w celu zbadania jego stanu trzeźwości. Wynik badania urzędniem (...)z godziny 9:44 wyniósł 1,38 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W. M. został też przewieziony do SP ZOZ w S., gdzie została mu pobrana krew. Ze sprawozdania z wykonanych czynności z zakresu badań chemicznych wynika, że w badanej próbce krwi stwierdzono zawartość 3,06 promila alkoholu etylowego.

Powyższych ustaleń faktycznych dokonano w oparciu o notatkę urzędową (k.1), protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k.2), wyjaśnienia oskarżonego oraz w oparciu o pozostały materiał dowodowy zebrany w sprawie.

Oskarżony W. M. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu 1 listopada 2015 roku jechał on samochodem marki O. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, nie pamięta co się stało ale samochód wpadł do rowu, a potem pamięta, że była policja. Oskarżony dodał, że jechał sam.

Sąd zważył co następuje :

Treść wyjaśnień oskarżonego w ocenie Sądu w całości zasługuje na wiarę, znajdują one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, a w szczególności w protokole użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego oraz w treści notatki urzędowej i jednocześnie wyjaśnienia te tworzą wspólnie z powyższymi dowodami logiczną i spójną całość. Oskarżony nie kwestionował faktu, że znajdował się pod wpływem alkoholu w momencie gdy kierował samochodem. Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z zapisami w protokole użycia alkometru. Badanie alkometrem wykazało, że zawartość alkoholu wynosiła 1,38 mg/dm³ w wydychanym powietrzu oraz 3,06 promila alkoholu etylowego we krwi czyli odpowiada definicji stanu nietrzeźwości. Stanem nietrzeźwości jest zdefiniowany w art. 115 § 16 k.k. przypadek, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość, lub też zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Sąd nie miał wątpliwości, że czyn przypisany oskarżonemu wypełnia znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 k.k.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i § 2 kk.

Zgodnie z art. 53 § 1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Z kolei § 2 wskazanego przepisu wskazuje, że wymierzając karę sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia cięższych na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

Sąd dopatrzył się szeregu okoliczności obciążających oskarżonego, przede wszystkim faktu wielokrotnej karalności oskarżonego. Przeszłość oskarżonego świadczy o braku w jego postawie poszanowania dla porządku prawnego. Oskarżony nie zrozumiał naganności swojego postępowania, nie widać u niego poprawy i krytycznego stosunku do popełnionych czynów.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę uwzględnił jako okoliczność łagodzącą fakt nie utrudniania przez oskarżonego postępowania.

Zgodnie z art. 69 § 1 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności.

Jak wynika z informacji z Krajowego Rejestru Karnego z dnia 28 grudnia 2015 roku, oskarżony w czasie popełnienia przedmiotowego czynu był skazany na karę pozbawienia wolności.

Powyzsza okoliczność nie pozwala na zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary. Ponadto wobec oskarżonego nie można przyjąć pozytywnej prognozy, że nie dopuści się on ponownie popełnienia przestępstwa. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Mając na uwadze całość okoliczności wpływających na wymiar kary Sąd uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do stopnia zawinienia i będzie w wystarczającym stopniu dolegliwa, a jednocześnie taki wymiar kary jest niezbędny dla osiągnięcia jej celów przede wszystkim celu wychowawczego i zapobiegawczego. W przekonaniu Sądu taka kara jest w stanie zapobiec w przyszłości popełnianiu przestępstw przez oskarżonego.

Mając na względzie wskazane powyżej okoliczności obciążające, Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat uznając, że jest to zakaz dostatecznie dotkliwy, który spełni swoją rolę jaką jest ochrona uczestników ruchu drogowego przed kierowcą umyślnie naruszającym podstawowe zasady ruchu drogowego.

Sąd mając na uwadze treść art. 43a § 2 kk orzekł wobec oskarżonego obligatoryjne świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w oparciu o art. 627 kpk, a o opłacie na mocy art. 3 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r Nr 49 poz. 223 z późn. zm.)